

Indenrigsministeren (Steel): Det ærede Medlem, som sidder her foran mig, det 3die Medlem for 5te Kreds (Oyenbøll) vilde tage sig til Indtaget nogle Yttringer, som jeg har brugt i mit forrige Foredrag, og som han mente skulde gaa ud paa, at det ærede Medlem havde taget et særligt Hensyn til, hvad der var bekæmt og betryggende for Publikum og Anmelderne i det Hele taget. Seg maa dog sige det ærede Medlem, at jeg ikke har givet ham Ænevet paa det Fortrin at have villet vise sig vilvillig overfor Publikum og Anmelderne. Seg gjør Fordring paa den samme Hensigt. Seg vil gjøre Loven saa betryggende og benyttelig, som den kan blive, men jeg vil nødig fæste Blikket saa stærkt paa Enkeltes Interesser, at jeg kommer til at overse Andres. Seg tror altsaa, at det vil være i Anmelderens velforstaaede Interesse, naar det paalægges ham selv at anvende en Opmærksomhed, som ingenlunde er uoverkommelig for ham, men tværtimod let at anvende for Besørgelsen af hans egen Forretning, og som betrygger mob, at han kommer i Kollision med tredie Mand's tidligere erhvervede Ret. Det er ikke uoverkommeligt for en Mand, der vil vælge sig et Varemærke, at anstille Underjøgelse i Registreringsprotokollen, om det Varemærke er brugt tidligere eller ikke, og naar det ærede Medlem har lige overfor (Schlegel) siger, at, hvad der maa være overordentlig besværligt for Registratør, maa være uoverkommeligt for den med Registret Ubeskjendte, saa har han overset, at den Enkelte kun har sit eget Tilfælde at undersøge, medens Registratør har den store Mangfoldighed; thi det er Massen af Tilfælde, som gjør Arbejdet uoverkommeligt for ham, og ærede Medlemmer lade ganske ude af Betragtning, hvad jeg har lagt særdeles Vægt paa, at man i Stedet for at paalægge Registratør en Pligt, der paadrager ham Ansvar, kommer langt videre derved, at Instruxen paalægger ham at meddele al den Veiledning og give alle de Oplysninger, som efter Omstændighederne kunne gives. Seg tror ikke, der er nogen Grund til at tvivle om, at en Embedsmand, naar han faar dette Paalæg, ogsaa vil føle sig opfordret til, i det Tilfælde, at En begjærer optaget et Varemærke, som er optaget nogle faa Dage i Forveien, at gjøre opmærksom derpaa. Men ved at paalægge ham den Pligt, som de ærede Medlemmer ville paalægge ham, vil man sætte ham i den Nødvendighed meget hyppig at skulle afgjøre meget tvivlsomme Tilfælde, som have Retsvirkning for den, der kommer til at lide under, at en saadan Tvivl er afgjort til den feile Side, og han vil, naar han bliver meget anstrengt og anspændt, naturligen være tilbøjelig til at gjøre det, som paadrager ham mindst Ansvar og mindst henleder Opmærksomheden paa ham, nemlig i tvivlsomme Tilfælde at afgjøre Sagen ved Negtelse. Seg tror altsaa, at Frygten for, at der skulde komme Kollisioner ved, at flere

Varemærker blive indførte, bliver mindre, naar den Paagjældende selv bærer Ansvar. Han vil nok se sig for, inden han anmelder Varemærket, som han ikke vil kunne beholde. Deri ser jeg meget større Sikkerhed for at undgaa Kollisioner, end naar Registratør skal være den afgjørende, da denne meget hyppig vil være henvist til, naar Ansvarer paahviler ham, at ty til den sikreste Veje, nemlig at negte Optagelsen. Seg kan derfor ikke Andet end vedblivende anse det for at være baade i den Enes og den Andens Interesse, at Forholdet ordnes saaledes som foreslaaet i Lovforslaget, ikke saaledes, som af de ærede Forslagsstillere tilsigtet. Det er jo en Selvsølge, at, naar der i § 7 af Lovforslaget staar, at i det Tilfælde, at et Varemærke ikke burde være indregistreret, skal det udslettes igjen, er der ikke tænkt paa, at det skal ske gennem en Dom, men det skal ske uden saadan. De Tilfælde, som ere anførte i § 6, ere absolut hindrende for at Registrering maa finde Sted, og hvis et saadant Mærke seilagtig er indført, bliver det at udslette. Med Hensyn til det tredie Ændringsforslag, hvorved et Varemærke skulde komme til at omfatte Alt, hvad en Mand fører i sin Handel, og ikke, i Overensstemmelse med, hvad der er Lovens Hensigt, en enkelt Vareart eller Varesort, veed jeg ikke Noget at tilføje til, hvad jeg tidligere sagde. Det forekommer mig klart, at Varemærket efter dette Forslag baade her og i Udlandet bliver noget ganske Andet, end hvad man nu forstaar derved, og jeg kan kun anse det for at være i høi Grad uheldigt her at indføre noget Nyt, og for os Eget paa et Omraade, der angaar den hele Handelsverden, og hvor man derfor saavidt muligt bør holde sig til de Begreber og Bestemmelser, som der eksistere.

Oyenbøll: Seg skal ikke fortsætte Diskussionen, jeg vil blot lige overfor den ærede Ministers Bemærkning om, at Lovforslaget, som det foreligger, skulde anvise Anmelderen en gunstigere Stilling end efter vort Forslag, sige, at det forekommer mig klart, at dette er ganske overordentlig tvivlsomt. Hvad det angaar, som den ærede Minister kort antydede, at Grunden til Bestemmelsen i § 7, fjerde Stykke, var den, at, naar en Anmeldelse ikke burde have været indregistreret, bør den udsættes uden videre, saa er det netop dette, som jeg har saa overnaade meget imod, derved forrykkes hele Lovforslagets Pointe eller hvad jeg skal kalde det. Ravnlig kan den ærede Minister ikke bringe denne Bestemmelse i Overensstemmelse med § 12. Der kommer aldrig noget Punkt, saaledes som Loven foreligger, hvor en Anmelder kan sige; Nu er jeg betrygget, det Varemærke kan aldrig tages fra mig.

Indenrigsministeren (Steel): Seg vil kun gjøre det ærede Medlem opmærksom paa,